

Úti beszámoló

Kocsik András

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

a dublini Alpha College of English által szervezett

Using Drama to Enhance Teaching elnevezésű kurzusról

2017.08.14.-2017.08.18.

Dublin, Írország

2017. augusztus 10-én érkeztem a dublini repülőtérre egy szokatlanul napsütéses délelőttön. Helyi busszal sikerült egyszerűen és olcsón bejutnom a belvárosba, ahol, mivel három nappal a kurzus kezdete előtt érkeztem, egy hostel-ban szálltam meg. Azért érkeztem hamarabb, mert szerettem volna látni valamit Írországból is, nemcsak Dublint.

Miután busszal bejártam az ország keleti vidékeit, vasárnap délután megérkeztem az Alpha College által üzemeltetett Broadstone Hall nevezetű diákszállóba, ahol kis várakozás után a helyi összekötő ember megmutatta a szobámat, elkérte a 100 Eurós letétdíjat, majd elviharzott. Volt olyan kollegám, akinél nem volt készpénz, így tőle nem is kérték az iménti összeget. Senki sem ellenőrizte, hogy elrontottam volna valamit, vagy mocskosan hagytam ott a konyhát, vagy szobát, majd az utolsó napon visszakaptam a pénzt. Sok értelmét nem láttam ennek a kis tranzakciónak... A szoba jól felszerelt és kényelmesnek bizonyult, de azzal kezdtem a kipakolást, hogy letöröltem a szemlátomást ronggyal rég nem simogatott polcokat. A környék csendes volt és a kilátás egy hatalmas fára nyílt.

Az Alpha College tíz percnyi sétára volt a szállástól. Az iskola maga egy tipikus György korabeli házban található, ami kicsit zsúfolt volt az első napi nemzetközi diákság nyüzsgésétől. Miután csoportokba verődtünk, a tanárnőnk elvezetett minket egy közeli művészeti iskolába, ahol termeket béreltek a kurzusok ideje alatt. Bementünk egy átlagosnál enyhén kisebb terembe, amit kicsit furcsálltam, mivel 13-an voltunk a kurzuson, ahol dráma gyakorlatokat csináltunk, és úgy gondoltam, hogy talán egy nagyobb, „játsszós” teremteret szereznek. Szerencsére a tanárnőnk és a nemzetközi résztvevők is kárpótoltak a néha szűknek bizonyuló tér kényelmetlenségei miatt.

A kurzus vezetője, Jen, profi színésznőként is dolgozott, mellesleg angoltanári diplomával is rendelkezett. Ő találta ki ezt a programot, és ebben az évben debütált, így mi voltunk a kísérleti csoport. A résztvevők Romániából, Belgiumból, Németországból, Lengyelországból, Spanyolországból, Olaszországból és Szlovákiából

érkeztek. Nagyrészüket angoltanárként dolgozott különféle szintű oktatási intézményekben, de volt, aki csak angolul szeretett volna tanulni, vagy ötleteket gyűjteni más önkéntes projektekhez. A csapat dinamikája nagyon jó fokon működött. Könnyen és felszabadultan végeztük a különféle színházi gyakorlatokat, melyek jó részét már ismertek a résztvevők.

Az első alkalom bevezetés volt a kurzus lényegi pontjaiba, amikor már bizalom gyakorlatokat, és változatos feladatokat végeztünk a majdani előadásunk érdekében. A foglalkozások 9-től 13 óráig tartottak egy 15 perces szünettel a közepén. Hétfő délután 2-től városnéző show műsorra indultunk az iskola egyik stand-up comedy-be illő tanárával, akitől nagyon szórakoztató módon tudhattunk meg érdekességeket Dublin történelméről és jelenéről.

A következő napon megismerkedtünk egy brazil származású színházi ember, Alberto Boal, által kialakított „Image Theater”, vagy „Theater of the Oppressed”- nek nevezett, a nézőket is bevonó színházi technikájával. Sokat dolgoztunk a hangunkkal és a testünkkel. A közös ebéd után a fent említett túravezetővel meglátogattuk a Trinity College könyvtárát, ahol a nevezetes Kells kódexet is megtekintettük. A délutánok, esték nagy részét a városban való barangolással töltöttem, amikor a helyi nevezetességekkel, ír, és külföldi emberekkel ismerkedtem. A nap végén a kilométerektől elnehezedett lábaim ólomként húztak álomba.

A kurzus második felében egy saját magunk által írt és kidolgozott jelenetsoron dolgoztunk, és azon tanakodtunk, hogy miként használható fel mindez a hétköznapi angoltanításban.

A harmadik nap délutáni fakultációs programja a James Joyce házba kalauzolt minket. Csütörtökön Jen az apósa temetésére ment, ezért egy színész barátnője helyettesítette, aki nagyban segített a csoport előadásainak végleges változatának kikristályosodásában. Az utolsó napon egy másik csoportból verbuválódott közönség előtt előadtuk a produkcióinkat, majd őket is bevontuk a darabok végkifejletének megrendezésébe, és kivitelezésébe. Mindenki nagyon élvezte a foglalkozásokat. Hihetetlenül felemelő élmény volt újra gyerekként játszani egy magasabb cél érdekében.

A csoport nagyon szépen összekovácsolódott az öt nap alatt. Megtörténtek az e-mail cserék, és néhány tanárral megbeszéltünk egy esetleges „job shadowing” programban való közös részvételt is.

Mindent egybevéve a kurzus nagyon jó lehetőséget nyújtott egy újszerű színházi technika elsajátítására, és a tanórákon való használatára. El is határoztam, hogy a 11c osztályom óráiba beépítek egy drámával foglalkozót is, ahol közösen megírunk, és előadunk egy diákokról szóló darabot, amit majd iskolai rendezvényeken elő is szeretnénk adni.

Úgy érzem, hogy a kurzusnak, és az ír környezetnek köszönhetően feltöltődve, új élményekkel és tudással gazdagodva tértem vissza a 2017-es tanév kezdésre.

Köszönöm a lehetőséget! Egy életre szóló élmény volt.